

יְתִיּהִיב לָהּ הַיּוֹבֵתָא לְאַסְטָאָה. וצריך לשרוף אותה באש בכדי שלא ינתן לה מקום להתגדל.

צריך לשרוף את הקלי' והשרים של אומות העולם על המזבח

וּבְגִין כֶּךָ, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ ומשום כך כתוב בפסוק על מוקדה על המזבח דהיינו שצריך את הקליפה לשורפה ע"י אש המזבח **כָּל הַלֵּילָה. מֵאֵן לַיְלָה. דָּא כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל. דְּאִיְהִי זֹאת,** ומש"כ כל הלילה שואל מי זאת שנקראת לילה ומשיב שזה השכינה שנקראת כנסת ישראל שנקראת השכינה גם בלשון זאת **בְּגִין דְּאִתִּי לְדַבְּאָה לְבַר נֶשְׁמַתָּהוּא רְעוּתָא.** משום שהשכינה היא באה לטהר את האדם מהרצון הרע (רמ"ק) **עַל מוֹקְדָה, בְּגִין דְּנָהַר דִּינּוּר אִיהוּ אֲתֵר לְאוֹקְדָא לְכָל אִינוּן דְּלֹא קִיָּיְמִי בְּקִיּוּמֵיהוּ,** ומש"כ על מוקדה פירושו בגלל שהנהר של האש הוא המקום של השריפה ששם צריך לשרוף את כל אותם השרים של אומות העולם שהם לא עומדים במעמדם ע"י שמעבירים אותם לנהר דינור ואז הם נופלים ממעמדם (רמ"ק) **דְּהָא עֲאֲלִין לֹון בְּתַהוּא נּוֹרָא דְּדְלִיק, וּמַעְבְּרִי שׁוּלְטַנְיָהוּן מַעְלָמָא,** שהרי מכניסים אותם באותו האש השורפת ומעבירים על ידי זה את שלטונם מהעולם **וּבְגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט, אֲצַטְרִיךְ** ובגלל שלא ישלטו עוד אז צריך לשרוף את קרבן העולה **עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה, וְאֲתַכְפִּיא וְלֹא שְׁלֵטָא.** ועי"כ נכפפת ונכנעת

צד הטומאה ולא שולטת עוד.

הלימוד היומי

הס"א יורדת מטה מטה והשכינה מתעלה

וְעַל דָּא, כַּד אֲתַפְּיָא הָאִי, סִלְקָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,

דְּאִי הִי רוּחַ קְדָשָׁא, ועל זה שהסט"א נכפפת ונכנעת אז עולה השכינה

הנקראת כנסת ישראל שהיא רוח הקודש דְּסִלְקָא וְאֲתַעֲטָרָא לְעִילָא,

שהיא עולה ומתעטרת למעלה דְּהָא סְלִיקוּ דִּילָהּ, כַּד אֲתַפְּיָא הָאִי

חִילָא אַחְרָא, וְאֲתַפְּרֵשׁ מְנָהּ. לפי שעליתה היא כאשר שנכפפת ונכנעת

הסט"א ואז היא מובדלת ומופרשת ממנה וּבְגִין כַּד בְּעֵינָן בְּרִזָּא

דְּקַרְבְּנָא, לְאַפְרָשָׁא לְהָאִי סְטָרָא, מִרוּחַ קְדָשָׁא, ומשום כך

צריך בטוד הקרבן להפריש ולהפריד את הסט"א מהרוח הקודש שהיא המלכות שלא יטריד

את שמחת היחוד העליונה (רמ"ק) וּלְמִיּוֹב לָהּ חוּלְקָא, בְּגִין דְּרוּחַ

קְדָשָׁא תִּסְתַּלַּק לְעִילָא. ולתת לסט"א את חלקה ע"י עשן הקרבנות ואז בגלל

זה רוח הקודש שהיא המלכות תעלה אל היחוד למעלה (רמ"ק).

מקשה מעבודת הקרבת הקרבנות

רְבִי אָחָא פָּתַח וְאָמַר, וְהָאִשׁ עַל הַמְזֻבַּח תּוֹקֵד בּוֹ וְגוֹ',

וְהָאִשׁ עַל הַמְזֻבַּח תּוֹקֵד בּוֹ, אֲמַאי. מה שכתוב בפסוק והאש

על המזבח תוקד בו קשה למה צריך שיהיה על המזבח אש תמיד ועוד קשה על מש"כ בפסוק

וּבֵעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בְּבִקְרָא בְּבִקְרָא, אֲמַאי. קשה למה צריך

הכהן לבער אש על המזבח בבוקר שאז שולט החסד (הרמ"ז) וְכֹהֵנָא אֲמַאי. וכן

הלימוד היומי

קשה למה דווקא הכהן הוא צריך להבעיר את האש במזבח ולא הלוי כמו בשחיטה שכשרה אפי' בזר (רמ"ק) **וְהָא תַּנִּינָן אִשָּׁא בְּכָל אֲתֵר דִּינָא הוּא**, והרי למדנו שאש בכל מקום הוא מצד הדין והגבורה **וְכִהְנָא מִסְטָרָא דִּימִינָא קָא אָתֵי, וְרַחֲיקָא הוּא מִן דִּינָא**, והכהן הוא מגיע מצד ימין שהוא החסד והוא רחוק מהדינים לפי שלא יוצא דין מהחסד (הרמ"ז) **וְהָא כִּהְנָא לָא אֲזִדְמִן בְּדִינָא לְעֵלְמִין**, שהרי הכהן לא מזדמן בדין לעולמים אפילו מהמדרגה התחתונה שבו (הרמ"ז) **וְהָבֵא הוּא בְּעֵי לְאוּקְדָא דִּינָא בְּעֵלְמָא**, וכאן למה הכהן שהוא מצד החסד הוא זה שצריך להדליק את האש שהיא הדינים בעולם **דְּכִתִּיב וּבִיעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן**. שכתוב בפסוק וביער עליה הכהן דהיינו שהכהן הוא צריך להבעיר את האש על המזבח.

ואלה יעמדו על הברכה

לרפואה והצלחה
ולכל הישועות

לעילוי נשמת

אלירן וליאת דריהם וב"ב
שפע גדול נחת מהילדים
וכל הישועות

משה הכהן וב"ב ברכה
והצלחה בכל העניינים

שי אריאל בן זהבה – זיווג הגון
והצלחה בכל וכל הישועות

אופיר ואודליה דריהם וב"ב
נחת מהילדים
וכל הישועות

אילנית אושרה בת זהבה
זיווג הגון וכל טוב בכל העניינים

חגי הכהן וב"ב
הצלחה בכל העניינים וכל הישועות

אבי מורי

ציון פלח בן מזלח ז"ל
נלב"ע כ"ד כסלו התשע"ח

אמי מורתי

רבקה פלח בת זולה ע"ה
נלב"ע ח"י בסיון התשנ"ז

סבתי

זולה בת מסעודה ע"ה
נלב"ע יד תמוז התשנ"ח

מאיר חי בן פרוחה

נלב"ע טו אדר התשע"ז